

[PIETER CORNELISZOOM HOOFT] (MUIDERSLOT)
AAN [CONSTANTIJN HUYGENS (DEN HAAG)]
3 NOVEMBER 1624
251

Antwoord op Huygens' brief van 30 oktober 1624 (250).

Samenvatting: Hooft vindt zijn notities over het metrum in de poëzie niet van een zodanig gehalte dat hij ze door Huygens wil laten publiceren in diens *Otia*.

Een specifiek antwoord van Huygens is niet bekend. Huygens schreef weer in april 1625 (Worp 1, nr. 257, pp. 176-177; Tricht 1, nr. 214, pp. 508-509).

Primaire bronnen: Amsterdam, Univ. Bibl., Hs. II C 11, p. 787 (olim p. 57): ontwerp.

— *Werken* (Hooft/Hooft 1671), Brieven, no. 18, pp. 20-21: volledig

— *Brieven* (Hooft/Huydecoper 1738), no. 118, pp. 101-102: volledig.

Vroegere uitgaven: Vloten 1, nr. 133, pp. 246-247: volledig.

— Worp 1, nr. 251, p. 174: volledig.

— Tricht 1, nr. 210, pp. 501-502: volledig.

Titels: *Otia*; 'Den drucker groet den leser' (Hooft, bij *Granida*); marginalia bij 'Voor de eenparicheijt' (Hooft 1623); marginalia bij 'Weder-antwoord' (Hooft 1623).

Glossarium: maet (metrum); rijm (versregel); rijmer (dichter).

Transcriptie

Aen Constantijn Huighens.

Mijn Heere,

Al waeren de ¹schriften die wij noopende de maet der rijmen gewisselt hebben van mijnder zijde met vlijt ende rijph van overlegh voortgebracht, zij souden sich evenwel ontsien voor den dagh te koomen om staende te houden 't geen ick de voorneemste rijmers sie verstooten. Nu sijn se mij met eene lossigheid wt der penne gevallen, zoo niet sonder hooft, zeker sonder staerdt, daer hun wel eene van goede lengte passen soude, te hechten aen 't lidt daer wij 't lieten. Maer 't zop (²gelijk men zeidt) en is de kool niet waerd. Ende eer ick daerom een harnas aentoogh tegens sulke helden, sondt liever 't wit papier om wetten t'ontfangen, soo mij die koorts niet verlaeten wil ³*et in agro corde senescit*. De dochter die U.E. staet om wt te geven, verseker ick mij toonbaer genoegh te sijn, al en geeft U.E. haer geen van mijn misdrachten tot mismaeckte camenier op de hielen, om bij af te steken. Ende is daerom mijn ernstighe bede, gelieve hierinne te verschoonen mij, die gaerne een tijdgheer geboorte soude ter wereldt brengen om haeren lof te zingen, zoo mijn ramp ende onbequaemheid van aerdt daertoe geen gespan en maekten tegens mijne geneghenheid. Want dese, met dewelke ick U.E., Mijn Heere, den Almoghenden in schut bevele, blijft sulke als reden is te eisschen van

U.E. dienstwilligen vriendt
P.C. Hooft.

Van den Huise te Muiden, den III^{en} Novembris 1624.

---

1. Pieter Corneliszoon Hooft, 'Den drucker groet den leser' (bij *Granida*, pas gepubliceerd Leendertz II 1871, pp. 141-...; Tricht 1, pp. 857-858); Hooft, marginalia bij 'Voor de eenparicheijt ...' (Tricht 1, pp. 864-866); Hooft, marginalia bij 'Weder-antwoord ...' (Tricht 1, pp. 869-870).

2. Na <gelijk> volgt een drukkerssignatuur: <LI prima 21.>.

3. Juvenalis, *Satyræ*, VII, 51-52: '... tenet insanibile multos | Scribendi cacoethes et agro in corde senescit.'

Vertaling

Aan Constantijn Huygens.

Mijnheer,

Zelfs al zouden de geschriften die wij over de maat der dichtregels hebben gewisseld van mijn zijde met ijver en rijp overleg zijn geschreven, zelfs dan zouden ze liever niet in het openbaar komen om staande te houden wat ik de belangrijkste dichters zie verwerpen. Maar ze zijn slechts met lossigheid uit de pen gevallen, zo niet zonder hoofd, dan toch zonder staart, waarvan ze er wel een behoorlijke zou passen, om te hechten aan het stuk waar wij het bij lieten. Maar het sop is, zoals men zegt, de kool niet waard. Daarom zou ik, eerder nog dan het harnas aan te trekken [om te strijden] tegen zulke helden, [hun] wit papier opsturen om voorschriften te laten opschrijven, omdat die ⁴koorts mij maar niet wil verlaten ⁵L'en oud wordt in een ziekelijk hart.⁴ De ⁶dochter die u bezig bent te vergeven zal - daar ben ik zeker van - toonbaar genoeg zijn, ook zonder dat u haar een van mijn misbaksels als een mismaakte kamenier op de hielen zet, om bij te laten afsteken. Daarom is het mijn dringend verzoek dat u mij in dit opzicht verschoont, mij die graag een betere ⁷geboorte ter wereld zou brengen om uwen dochters lof te zingen, wanneer mijn ⁸tegenslag en onbekwaamheid niet samenspannen tegen mijn vriendschap. Want deze [vriendschap], waarmee ik u bevel in de bescherming van de Almachtige, blijft zoals kan worden verwacht van

uw dienstwillige vriend
Pieter Corneliszoon Hooft.

Van het Huis te Muiden, 3 november 1624.

---

4. Namelijk Hoofts vrijere opvattingen over het metrum dan men gewoonlijk vindt.

5. Juvenalis, *Satyræ*, VII, 51-52: 'de ongeneeslijke schrijfkoorts houdt velen in zijn greep *en wordt oud in een ziekelijk hart.*'

6. *Otia*.

7. Later zou Hooft nog drie lofdichten voor Huygens' *Otia* schrijven.

8. Hoofts zoon Arnout was op 27 april 1624 overleden, zijn vrouw Christina van Erp op 6 juni van hetzelfde jaar.
